

**ОТНОСНО ПОЛИТИКАТА ПРИ
АДМИНИСТРИРАНЕТО НА НЕРЕДНОСТИ
ПРИ ВЪЗЛАГАНЕТО НА ОБЩЕСТВЕНИ
ПОРЪЧКИ И ПРИЛАГАНЕТО НА
ФИНАНСОВИ КОРЕКЦИИ**

This project has received
funding from the
European Union

Съдържание

ИЗПОЛЗВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ	3
СПИСЪК С ФИГУРИ	4
1. КОНТЕКСТ	5
2. ХАРАКТЕРИСТИКА НА НЕРЕДНОСТИТЕ В КОНТЕКСТА НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ	7
3. АДМИНИСТРИРАНЕ НА НЕРЕДНОСТИТЕ	9
4. ПРАВНА СЪЩНОСТ НА ФИНАНСОВИТЕ КОРЕКЦИИ	10

ИЗПОЛЗВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ

ЕС	Европейски съюз
ПМС	Постановление на Министерския съвет
УО	Управляващ орган
ОП	Оперативна програма
ДПБФП	Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ
ЗУСЕСИФ	Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове
ЕСИФ	Европейските структурни и инвестиционни фондове
ЕО	Европейски общности
ЗОП	Закон за обществените поръчки, в сила след 15.04.2016 г.
МОФК	Методология за определяне на финансови корекции във връзка с нарушения, установени при възлагането и изпълнението на обществени поръчки и на договори по проекти, съфинансирани от Структурните фондове, Кохезионния фонд на Европейския съюз, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Европейския фонд за рибарство и фондовете от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци” ¹
МС	Министерски съвет
ПЗР	Преходни и заключителни разпоредби
Регламент (ЕС) № 1303/2013	Регламент (ЕС) № 1303/2013 за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета
ВАС	Върховен административен съд

¹ Приета с ПМС № 134 от 05.07.2010 г. (заглавие изменено ДВ, бр. 52 от 2014 г., в сила от 24.06.2014 г.).

Наредба за администриране на нередности (2007 - 2013)	Наредба за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове ²
Наредба за администриране на нередности (2014 - 2020)	Наредба за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз ³
СЕС	Съд на ЕС
Регламент 2988/95	Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности

СПИСЪК С ФИГУРИ

Фигура 1. Развитие на нормативната уредба 2007 - 2014 г.	6
Фигура 2. Процес по управление на нередности	10
Фигура 3. Процес по определяне на финансова корекция	13

² Приета с ПМС № 285 от 30.11.2009 г. (загл. доп. - ДВ, бр. 6 от 2012 г.).

³ Приета с ПМС № 173 от 13.07.2016 г.

1. КОНТЕКСТ¹

Историческият преглед на българската нормативна уредба на обществените отношения по регистриране, администриране и установяване на нередности и определянето и прилагането на свързаните с тях финансови корекции, във връзка с предоставянето и усвояването на финансова подкрепа от структурните фондове на ЕС, показва наличието на съществено развитие през годините. Основата на приложимия правен режим е поставена с приемането на ПМС № 119 от 30 май 2008 г. за определяне на условия, ред и механизъм за прихващане на недължимо платени и надплатени суми, както и на неправомерно получени или неправомерно усвоени средства от страна на бюджетните и държавните предприятия, получавани от предприсъединителните инструменти, фондовете на Европейския съюз, както и такива, представляващи национално съфинансиране или авансово финансиране. В обхвата на този първи по ред подзаконов акт попадат едновременно правилата по докладването и администрирането на нередностите, от една страна и правилата по реализиране на последствията от установяването им (ред и механизъм за прихващане на недължимо платени и надплатени суми, както и на неправомерно получени или неправомерно усвоени средства), от друга. В последствие, през 2009 г. е приета Наредба за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредба за администриране на нередности (2007 - 2013), която е фокусирана изцяло върху процедурите по администриране на нередности.

Следващата стъпка в еволюцията на правния режим е осъществена през 2010 г., с приемането на Методологията за определяне на финансови корекции във връзка с нарушения, установени при възлагането и изпълнението на обществени поръчки и на договори по проекти, съфинансирани от фондовете на ЕС (МОФК). С първоначалната редакция на методологията бяха възприето основните положения от:

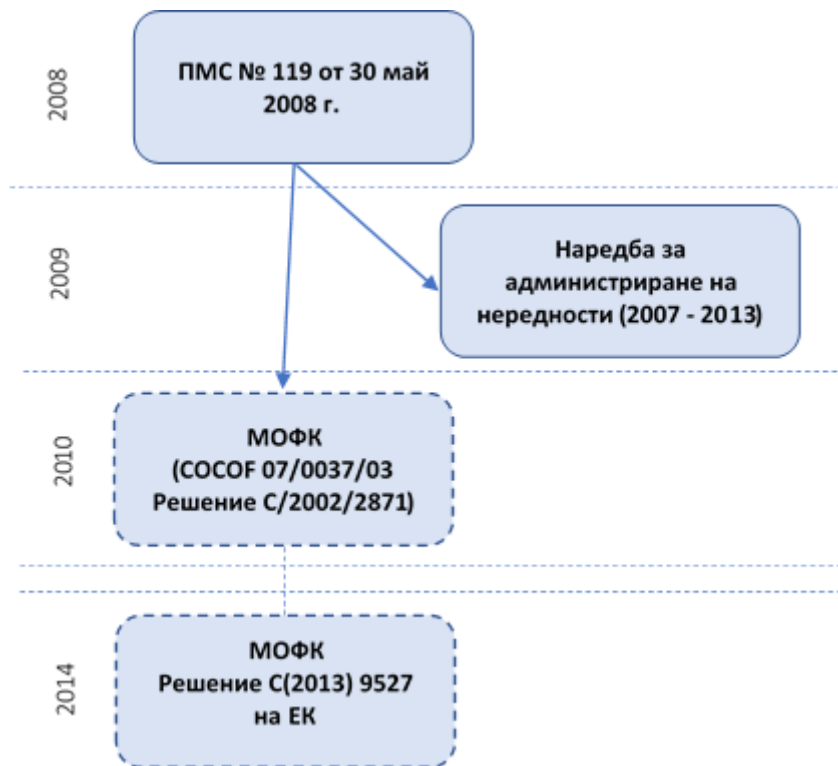
- Насоки на Европейската комисия за определяне на финансовите корекции, които следва да се прилагат спрямо разходите, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд, при неспазване на правилата относно обществените поръчки (COCOF 07/0037/03); и
- Решение С/2002/2871 на ЕК.

В последваща съществена ревизия на методологията през 2014 г., с МОФК са възприети насоките за определяне на финансовите корекции от страна на Комисията по отношение на разходите, финансирани от Съюза в рамките на споделеното управление, в случаите на неспазване на правилата за възлагане на обществени поръчки, приети с Решение С(2013) 9527 от 19.12.2013 г. на Европейската комисия.

Независимо от наличието на нормативно уредени механизми, способстващи за установяване на нередностите и за възстановяване на неправомерно изплатени суми, тяхното реализиране беше съществено затруднено, поради наличието на нормативна празнота и неяснота относно правната същност на договорите за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, в рамките на проекти, финансирани чрез фондовете на ЕС. Анализът на съдебната практика показва, че за периодът от 2010 г. до края на 2015 г., ДПБФП са възприемани като правоотношения с облигационноправен характер и в този смисъл - реализирането на финансовите корекции, в следствие на

установените нередности, се разглеждат като подчинени на общите правила на гражданското и гражданскопроцесуалното право.

Фигура 1. Развитие на нормативната уредба 2007 - 2014 г.

Това разбиране се подкрепя от тезата, че не може да се установи наличието на административно правоотношение, което да регулира взаимоотношенията между управляващ орган и бенефициер⁴ въз основа на йерархична или законово установена съподчиненост между тях. В този смисъл, доколкото между страните не е налице взаимоотношение, основано на власт и подчинение, то правоотношението следва да се разглежда като гражданскоправно. Първи съществен пробив в така установилото се разбиране и съдебна практика е произнасянето на ВАС с Тълкувателно решение № 8/11.12.2015 г. по т.д. 1/2015 г., което определи, че ДБФП имат характер на „административен договор“, а волеизявленията на УО, свързани с налагането на финансови корекции имат характер на индивидуални административни актове. В последствие, с влизането в сила на ЗУСЕСИФ на 25.12.2015 г., това разбиране на върховните съдии е законово закрепено.

Що се отнася до ЗУСЕСИФ, с приемането му законодателят цели:

- да се даде отговор на назрялата необходимост от създаването на ясна правна рамка, която да определи характера на обществените отношения, свързани с изпълнението на програмите, финансирани от ЕСИФ;

⁴ Относно неправилното използване в българското законодателство на термина „бенефициент“, вместо коректното „бенефициер“, вж. „Бенефициент VS. Бенефициер“, Костова, М., Портал Европа (<http://europe.bg/>); Решение № 9251 от 27.07.2016 по адм. дело № 6588/2016 на ВАС; и Решение № 9404 от 02.08.2016 по адм. дело № 5692/2016 на ВАС.

- да установи правата и задълженията на участниците в процеса;
- да премахне съществуващата фрагментарност на нормативната уредба;
- да кодифицира и унифицира приложимите процедури; и т.н.

Със закона се уреждат основните положения, свързани цялостния процес на управление на средствата ЕСИФ, в т.ч. се установява и приложимия ред за установяване на нередности, определяне и оспорване на финансовите корекции. Независимо, че ЗУСЕСИФ прекрати съществуващата дискусия, относно характера на правоотношенията осъществяващи се по повод и в рамките на ДПБФП, особена актуалност добила множество въпроси относно правната същност на нередностите, финансовите корекции, действието на закона във времето, неговите обхват и приложно поле.

Наред със ЗУСЕСИФ, МОФК и Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз (Наредба за администриране на нередности (2014 - 2020), обществените отношения, свързани с управлението, предоставянето, усвояването, отчитането и верифицирането на разходите на средства от ЕСИФ за период 2014 - 2020 г., попадат в предметния обхват и на:

- Закон за вътрешния одит в публичния сектор;
- ПМС № 189 от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г.;
- ПМС № 162 от 05.07.2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020 г.;
- ПМС № 160 от 01.07.2016 г. за определяне правилата за разглеждане и оценяване на оферти и сключването на договорите в процедурата за избор с публична покана от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

2. ХАРАКТЕРИСТИКА НА НЕРЕДНОСТИТЕ В КОНТЕКСТА НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ

За първи път понятието „нередност“ получава своята легална дефиниция в българската правна система с приемането на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор⁵. Според нея „нередност, засягаща финансовите интереси на Европейските общности“ е всяко нарушение на общностното право в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на ЕО или на бюджетите, управлявани от тях, или посредством намаляването или загубата на приходи, в резултат на собствени ресурси, които се събират направо от името на ЕО, или посредством извършването на неоправдан разход“. Това определение е взимствано от съдържанието на Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности и продължава да се използва и към момента без съществени смислови

⁵ Обн, ДВ, бр. 21 от 10 март 2006 г.

изменения, вкл. и за целите на други нормативни актове⁶. В този смисъл, съгласно актуалните редакции на приложимите разпоредби, „нередност“ в контекста на ЕСИФ означава „всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с неговото прилагане, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза“. Съобразно това определение основните характеристики на „нередностите“ могат да бъдат определени както следва:

- нередността е, **на първо място**, нарушение на правото на Съюза или правото на държава членка;
- **на второ място**, нередността може да произтича както от действие, така и от бездействие;
- **на следващо място**, нередността, трябва да е резултат от противоправното поведение на икономически оператор (стопански субект), участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове. Икономически оператор е всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от ЕСИФ, с изключение на държава членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Тук е необходимо да се уточни, че независимо от това, че възложителите на обществени поръчки по смисъла на ЗОП, са субекти на публичното право, в качеството им на бенефициери на финансова помощ от ЕСИФ, въз основа на съответния ДПБФП, те попадат в обхвата на определението за „икономически оператор“;
- **на четвърто място**, действието или бездействието следва да има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза. В този смисъл не е задължително нередността да е довела до реална вреда. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да е налице точно и/или реално финансово изражение⁷; и
- **на последно място**, нередността трябва да е свързана с начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

⁶ В тази връзка вж. Регламент (ЕС) № 1303/2013 за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета; Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове; Наредба за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз; Наредба за администриране на нередности по европейските структурни и инвестиционни фондове; и т.н.

⁷ Това тълкуване на разпоредбата е трайно установено и в практиката на СЕС, по повод на идентичните дефиниции в Регламент № 2988/1995, Регламент № 1083/2006, както и други секторни регламенти. В този смисъл вж. Решение на СЕС по дела C-199/03, (т. 31); C-465/10; (т. 470); C-406/14 (т. 44).

Така дефинирана, нередността може да бъде еднократна, но може да се изразява и като такава с повтарящ се характер, с висока степен на вероятност от поява при сходни по вид операции, която се дължи на сериозни недостатъци в ефективното функциониране на дадена система за управление и контрол, включително липса на подходящи процедури, установени в съответствие с общите или специалните правила за ЕСИФ. Тези случаи се определят от европейския законодател като „системна нередност“⁸.

Предвид казаното до тук може да се заключи, че нередност при възлагането на обществени поръчки, означава всяко нарушение на правото на Съюза, регулиращо обществените поръчки или на националното право, свързано с неговото прилагане, произтичащо от действие или бездействие на възложител, по смисъла на ЗОП⁹, при възлагането на договор за обществена поръчка, чието изпълнение се финансира изцяло или частично от ЕСИФ, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. В този смисъл нередност ще бъде както нарушението на директиви 2014/24 и 2014/25¹⁰, така и нарушението на националните разпоредби на ЗОП, вкл. и по отношение на обществените поръчки, които попадат под праговите стойности, определени с директивите¹¹. Необходимо условие, за да счете нарушението на правилата за определяне на изпълнител, за нередност, е договорът за обществена поръчка да се възлага в рамките на ДПБФП (проект).

3. АДМИНИСТРИРАНЕ НА НЕРЕДНОСТИТЕ

По отношение законовите правила за администриране на нередностите, приложение намират Наредбата за администриране на нередности (2007 – 2013) или Наредба за определяне на процедурите за администриране на нередности (2014 - 2020), според това, дали се касае за ДПБФП, изпълняван в рамките на проект, финансиран по оперативна програма за период 2007 – 2013 г., или за период 2014 – 2020 г. Независимо от това, в същността си процесът (процедурите) по администриране на нередностите, остава със сходно съдържание и в двата случая.

Управлението на нередности се изразява в установяване на нередности, вписването им в специално предвидени за това регистри, докладването им и по-нататъшното проследяване на съответния случай. Преди обаче да бъде установена нередността е необходимо да бъде подаден сигнал за нея (т.нар. сигнализиране). Такъв сигнал може да бъде подаден от всяко лице, а за служителите на структурите, администриращи европейски фондове, инструменти и програми, това е предвидено като задължение.

⁸ Разграничението между „еднократна“ и „системна нередност“ има отношение към последиците. Така еднократната нередност ще доведе до отмяна на част или цялата финансова подкрепа в рамките на един ДПБФП (проект), докато наличието на системна нередност може да доведе до отмяна на финансирането за цяла оперативна програма.

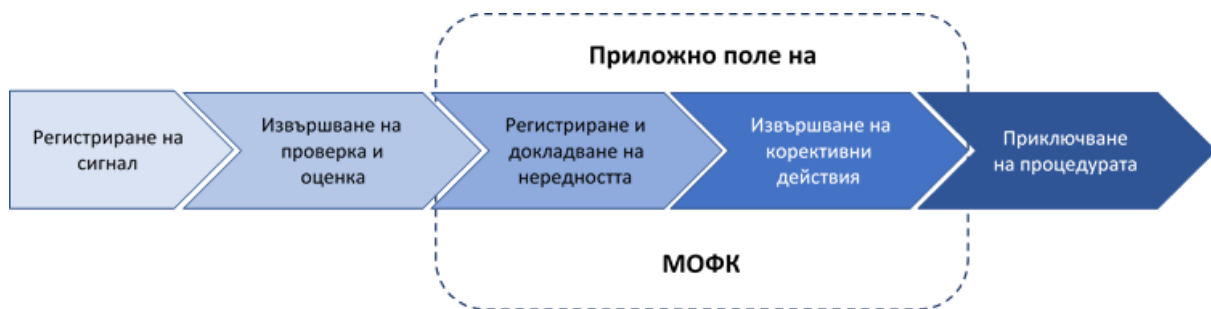
⁹ Основните категории нередности (нарушения) и препоръчителните размери на съответстващите им финансови корекции са описани в Приложение към чл. 6, ал. 1 от МОФК.

¹⁰ Директива 2014/24/ЕС за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО; и Директива 2014/25/ЕС относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО

¹¹ Вж. чл. 4 от Директива 2014/24 и чл. 15 от Директива 2014/25.

Сигналът може да бъде и анонимен. Всяко лице, подало сигнал за нередност, има право на защита срещу уволнение или каквото и да било друго негативно въздействие, основаващо се на факта, че лицето е подало сигнал. При подаден сигнал и проведено проучване от компетентните органи (в т.ч. съда), същите съставят акт, в който констатираят наличието или липсата на нередност. Това представлява и първата писмена оценка за случая, която трябва да бъде мотивирана. По този начин нередността се установява и следва да бъде вписана в регистъра на нередностите. Следва да се отбележи, че писменото заключение впоследствие може да бъде преразгледано или отменено в хода на развитието на административната или съдебната процедура. Във връзка с регистрирането на нередности, структурите, администриращи европейски фондове, инструменти и програми, са длъжни да поддържат регистър за всички получени сигнали за нередности, информация за който периодично се изпраща до Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) при Министерство на вътрешните работи. За всички случаи на нередности, които подлежат на съобщаване до ОЛАФ, АФКОС събира и анализира нужната информация, и я изпраща до ОЛАФ в рамките на втория месец, считано от края на всяко тримесечие. За случаите, които представляват нова неправомерна практика или биха имали бързо отражение извън територията на страната, АФКОС незабавно уведомява ОЛАФ.

Фигура 2. Процес по управление на нередности

Режимът по управление на нередностите е пряко свързан с и включва в себе си предизвикването на правните последствия от установяването на нередност - налагането на финансова корекция.

4. ПРАВНА СЪЩНОСТ НА ФИНАНСОВИТЕ КОРЕКЦИИ

От разпоредбите на ЗУСЕСИФ и Регламент (ЕС) № 1303/2013 става ясно, че:

- прилагането на финансова корекция е пряко следствие от установяването на наличието на нарушение на правото на ЕС и/или българското законодателство; в контекста на обществените поръчки, нередността и определената като нейно следствие финансова корекция, ще бъде свързана с установено нарушение на правилата на директиви 2014/24 и 2014/25 и/или ЗОП;
- целта на финансовите корекции е да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред ЕК, се намират в съответствие с приложимото право на ЕС и българското законодателство;

- финансовите корекции водят до отмяна на предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ; финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на УО¹², одобрил проекта; това решение представлява индивидуален административен акт и подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс;
- отмяната на предоставената финансова подкрепа може да е цялостна или частична – за целия проект, за отделна дейност, за отделен договор с изпълнител или за отделен разход;
- прилагането на финансова корекция е еднократно – не е допустимо за една и съща нередност да бъдат приложени няколко финансови корекции;
- общия размер на приложените финансови корекции, в рамките на един ДПБФП (проект), не може да надвишава размера на реално предоставената финансова подкрепа по него.

Горните характеристики на финансовата корекция са производни на нейното налагане и не определят нейната правна същност. В тази връзка, анализът на приложимата съдебна практика показва, че често българския съд определя финансовата корекция като особена форма на административна санкция. Действително с Регламент 2988/95 е определено, че установяването на нередност може да доведе до налагането административни санкции¹³. Това разбиране обаче е неправилно. Въпросът относно правната същност на финансовата корекция е бил предмет на разглеждане от СЕС, който със свое решение по съединени дела С-260/14 и С-261/14 е постановил, че „в случая, в който финансовите корекции от страна на държавите членки се прилагат във връзка с разходи, съфинансирани от структурните фондове при неспазване на разпоредбите в областта на възлагането на обществени поръчки, те **съставляват административни мерки по смисъла на чл. 4 от Регламент 2988/95**“. Тези административните мерки се изразяват в:

- отнемане на незаконно придобитата облага или посредством задължението да се плати или възстанови размерът на сумата, която се дължи или е придобита незаконно; или

¹² Съгласно чл. 9 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Тук е необходимо да се отбележи, че разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ не предвижда възможност за делегиране на правомощия от страна на ръководителя на администрацията. В този смисъл може да се обоснове извод, че по отношение на издаването на решение за определяне на финансовата корекция единствено компетентен е ръководителят на администрацията (в този смисъл вж. Решение № 1485 от 25.08.2016 г. по адм. д. № 811 / 2016 г. на Административен съд - Бургас).

¹³ Действително с чл. 5, параграф 1 от Регламент № 2988/95 е предвидена възможността за налагане на административни санкции, изразяващи се в: заплащане на административна глоба; заплащане на сума, по-голяма от незаконно придобитата или избегнатата, плюс лихва, когато това е възможно; частичното или пълното премахване на облагата, дори ако операторът се е възползвал само от част от облагата; временно оттегляне на необходимото одобрение или признание за участие в схема на подпомагане; загуба на обезпечението или на депозита, учредени с оглед съобразяването с правилата или възстановяване на обезпечението, което е било освободено по грешка; други санкции от чисто имуществен характер, еквивалентни по характер и обхват, предвиден в секторните правила.

- частичното или пълното усвояване на обезпечението, което е предоставено в подкрепа на искането за авансово плащане или по времето на получаването на облагата¹⁴.

Не без значение е и обстоятелството, че налагането на родово определените в Регламент 2988/95 санкции не може да се осъществи единствено въз основа на неговите разпоредбите. За да може да се приложи такава административна санкция е необходимо, преди извършването на нередността:

- европейския законодател да е приел секторно законодателство, в което се определят съответната санкция и условията за нейното налагане на посочената категория лица; или
- ако такова секторно законодателство не е прието на ниво ЕС, то следва правото на държавата членка, в която е извършена нередността, да е предвиждало налагането на административна санкция на тази категория лица¹⁵.

Към настоящия момент нито европейското, нито българското законодателства предвиждат реализирането на административнонаказателна отговорност, във връзка с нередности в контекста на ЕСИФ. Казаното до тук позволява определянето на финансовите корекции като *sui generis* административни мерки, чието прилагане се обосновава директно чрез разпоредбите на общностното законодателство и се осъществява по ред и правила, детайлизирани в националните правни системи, въз основа на насоките на ЕК. Необходимо да се отбележи, че въпреки някои сходни белези помежду им, финансовите корекции се отличават от традиционното разбиране за „принудителните административни мерки“, установено в българската административноправна и административнонаказателна доктрина. Така:

- и финансовите корекции, и принудителните административни мерки представляват форма на административна принуда;
- и финансовите корекции, и (възстановителните) принудителните административни мерки имат за цел възстановяване – по административен ред – противоправно измененото фактическо положение и по този начин – отстраняване на реално причинените от нарушението вредни последици.

Същевременно обаче:

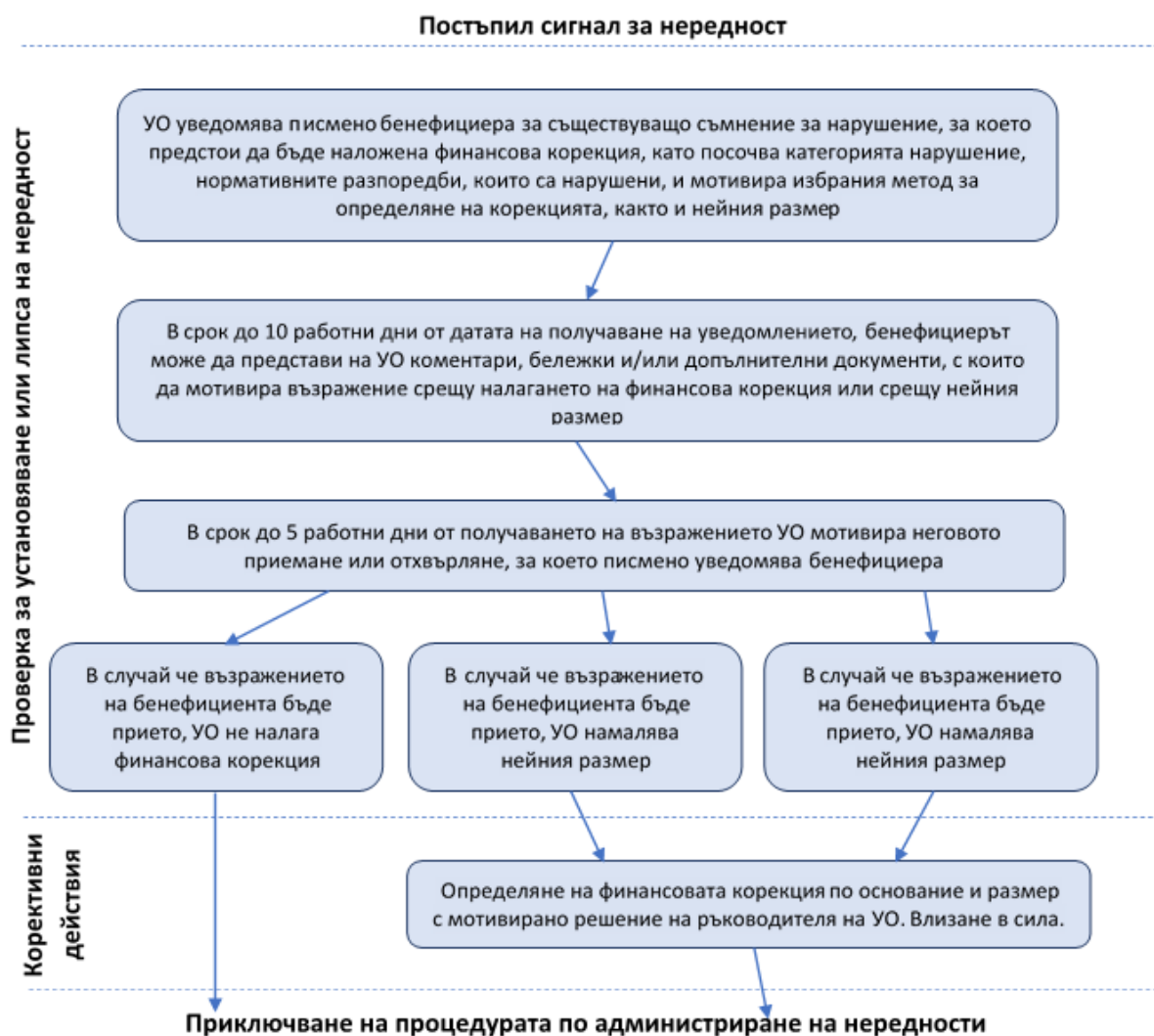
- принудителната административна мярка се отнася до прилагането на диспозицията на санкционната (административнонаказателна) правна норма. Както стана ясно по-горе финансовата корекция не е свързана с реализирането на административнонаказателна отговорност. В този смисъл липсата на санкционна разпоредба въобще, означава и липсата на неин диспозитив.

Така финансовите корекции следва да бъдат разглеждани като самостоятелен вид административна принуда, отделно от административните наказания и принудителните административни мерки.

¹⁴ С чл. 4, параграф 4 на регламента изрично е указано, че мерките, предвидените мерки, не се разглеждат като санкции.

¹⁵ В този смисъл вж. решение на СЕС по дело C-367/09.

Фигура 3. Процес по определяне на финансова корекция

ⁱ Този документ е разработен и написан от Боян Иванов и Радина Томанова от името на Димитров, Петров & Ко. под ръководството на Паоло Магина, Ръководител на звено за обществени поръчки в ОИСР и Питър Берг Матиасон, Проучване и консултации по политики в звеното за обществени поръчки с принос от Здравка Пекова, местен координатор на ОИСР в България за този проект.